

РЕШЕНИЕ

№ 6531

гр. София, 09.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 26.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6716** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 206б ал. 4 от Закона за митниците/ЗМ/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място]. [улица], представлявано от управителя В. П., съдебен адрес: гр. С., [улица], ет. 4, чрез адв. Г. С.-САК, против Решение № Р-177/26.04.2021 г. на Директора на Агенция "Митници" за отхвърляне на жалбата против Постановление № 14/26.03.2021 г. за налагане на обезпечителни мерки /запор- на Директора на ТД С. морска.

С жалбата се моли решението на директора на Агенция "Митници", както и потвърденото с него Постановление, да бъдат отменени изцяло поради съществено нарушение на административнопроизводствени правила и противоречие с материалноправни разпоредби. Директорът на Агенция "Митници" не бил разгледал всички възражения в жалбата на [фирма], а вместо това бланкетно е заключил, че доводите на жалбоподателя са неоснователни.

Жалбоподателят, [фирма], редовно призован, се представлява от адв. П.. Адв.П. моли съдът да уважи жалбата. Счита, че от събраните по делото доказателства се установява основателността на жалбата и незаконосъобразността на обжалвания акт. Намира, че мерките са наложени неоснователно. Моли за срок за писмени бележки. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът, ДИРЕКТОРА НА АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“, редовно призован, се

представлява от юрк. Р.. Юрк.Р. моли съдът да остави жалбата без уважение, като неоснователна и недоказана. Поддържа изложеното в становището си от 07.10.2021 г. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

[фирма], ЕИК[ЕИК], оспорил Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) № 14/26.03.2021г., издадено от директора на ГД С. морска по административен ред, с твърдението, че постановлението е незаконосъобразно и постановено в нарушение на материалния закон и на административнопроизводствените правила. Навел доводи, че двукратно е обезпечена имуществената санкция по АУАН № 125/30.12.2020 г. Развил съображения изцяло по същество за липсата на основания за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството, поради липса на осъществени състави на митнически нарушения по чл. 234, ал.1, т. 1 от Закона за митниците (ЗМ), за което са съставени АУАН № № 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129/30.12.2020 г. срещу [фирма], ЕИК[ЕИК] и иска от горестоящият административен орган да отмени обжалваното постановление за обезпечаване на публичните държавни вземания.

За извършени на Митнически пункт В. Запад от [фирма], ЕИК[ЕИК], митнически нарушения на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ, с предмет на нарушение - тютюн за пушене, който представлява акцизна стока по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и в качеството му на отговорно лице по транзита, дружеството подало митнически декларации за режим „транзит“ за стоката с код по КН 24013000, ставка на митото в размер 1 1.2 % (MIN 22 Е./100 kg. М. 56 Е./100 kg), вместо да я декларира като „тютюн за пушене“ с тарифен код по КН 24031990, със ставка на митото в размер на 74.90 %, акцизна ставка 152 лв./кг., което изисква да бъдат обезпечени публични държавни вземания за мито, ДДС и акциз в по-висок размер, в следствие на което избегнало частично обезпечаване на публични държавни вземания в общ размер на 32 949 576.28 лв. /тридесет и два милиона деветстотин четиридесет девет хиляди петстотин седемдесет и шест лв. и двадесет и осем ст./, като нарушенията били установени след извършена митническа лабораторна експертиза от Централната митническа лаборатория в Ц. при Агенция „Митници“, [населено място].

За осъществените нарушения са съставени АУАН №№ 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128 и 129/30.12.2020 г. срещу [фирма], по които са образувани административнонаказателни преписки №№ 5,6,7, 8, 9, 10, 11 и 12/14.01.2021 г. по описа на ТД С. морска и към момента на издаване на Постановление № 14/26.03.2021г. за налагане на обезпечителни мерки /запор/ на директора на ТД С. морска е предстояло издаването на Наказателни постановления от административнонаказващия орган с общ размер на прогнозирана имуществени санкции - 32 949 576,28 лв. /тридесет и два милиона деветстотин четиридесет девет хиляди петстотин седемдесет и шест лв. и двадесет и осем ст./.

С оглед констатациите на митническите органи по митнически нарушения, както и

предвид големия размер на установените задължения, компетентният орган счел, че събирането им би било затруднено и че е налице необходимост от обезпечаване на вземанията по визираните административнонаказателни преписки, поради което на основание чл. 206б, ал. 1 от ЗМ е издал Постановление № 14/26.03.2021г. за налагане на обезпечителни мерки-запор върху банковите сметки на [фирма] както и депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми предстовени за доверително управление в [фирма] и „Б. П. С.А.“ - клон С. до размера на 32 949 576,28 лв. /тридесет и два милиона деветстотин четиридесет девет хиляди петстотин седемдесет и шест лв. и двадесет и осем ст./.

На 26.03.2021 г. са издадени наказателни постановления, както следва: НП № 5/2021 г. от 26.03.2021 г. на директора на ТД С. морска, с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 4 082 392, 94 лв.; НП № 6 /2021 г. от 26.03.2021 г. на директора на ТД С. морска, с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 4 082 392, 94 лв.; НП 7/2021 г. от 26.03.2021 г. на директора на ТД С. морска, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 4 082 392, 94 лв.; НП № 8/2021 г. от 26.03.21 г. на директора на ТД С. морска, с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 4 082 392. 94 лв.; НП № 9 на директора на ТД С. морска, с което на [фирма] наложена имуществена санкция в размер на 4 082 392. 91 лв.; НП № 10/2021 г. от 26.03.21 г. на директора на ТД С. морска, с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 4 082 392, 94 лв.; НП № 11 /2021 г. от 26.03.2021 г. на директора на ГД Се юрна морска, с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 4 227 609, 32 лв. и НП № 12/2021 г. от 26.03.2021 г. на директора на ТД С. морска, с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 4 227 609, 32 лв.

Общият сбор на наложените имуществени санкции по горесцитираните наказателни постановления е в размер на 32 949 576.28 лв. /тридесет и два милиона деветстотин четиридесет и девет хиляди петстотин седемдесет и шест лв. и двадесет и осем ст./.

В хода на административнонаказателните производства са установени банкови сметки на дружеството [фирма] и Б. П. СА. - клон С..

Процесното постановление е връчено на [фирма] на 31.03.2021г., видно от известие за доставяне - ИД PS 9028 0049KE B.

Издаването на имуществените санкции с прогнозна сума в размер на 32 949 576,28 лв. не е било обезпечено и с оглед на това били останали необезпечени суми.

При така установената фактическа обстановка и предвид представената административна преписка, АО като съобразил приложимите законови разпоредби, намира жалбата за неоснователна и отхвърлил жалбата на [фирма], срещу Постановление № 14/26.03.2021 г. за налагане на обезпечителни мерки на Директора на ТД С. морска.

Нормата на чл. 229, ал. 7 от ЗМ, предоставя в правомощие на митническите органи налагането на мерките по реда на глава двадесет и шеста, раздел 1а за обезпечаване на

вземанията по съставен акт за установяване на митническо нарушение. Съгласно разпоредбата на чл. 206б, ал. 1 от ЗМ, обезпечителните мерки се налагат с постановление на директора на ТД, в района на която е установен размерът на подлежащото на обезпечаване митническо задължение или друго публично държавно вземане. В случая са съставени Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128 и 129/30.12.2020 г. за извършени нарушения по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ, във връзка с които с НП № 5/2021 г. от 26.03.2021 г. на директора на ГД С. морска, НП № 6 /2021 г. от 26.03.2021 г. на директора на ТД С. морска, НП № 7/2021 г. от 26.03.2021 г. на директора на ТД С. морска, НП № 8/2021 г. от 26.03.21 г. на директора на ТД С. морска, НП № 9/2021 г. от 26.03.2021 г. на директора на ГД С. морска, НП № 10/2021 г. от 26.03.2021 г. на директора на ГД С. морска; НП № 11/2021 г. от 26.03.2021 г. на директора на ТД С. морска и НП № 12/2021 г. от 26.03.2021, са определени публични държавни вземания, поради което и с оглед нормата на чл. 206б, ал. 1 от ЗМ, процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки се явява издадено от компетентен орган - директора на ТД С. морска. Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 14/26.03.2021 е издадено в предвидената в закона писмена форма и в съответствие с изискванията на чл. 206а от ЗМ.

Релевираните в жалбата доводи за незаконосъобразност на пронесеното постановление АО приел за неоснователни поради следните аргументи:

Съгласно разпоредбата на чл. 206а от ЗМ, когато плащането на митата и другите държавни вземания, събирани от митническите органи, не е обезпечено по реда на глава двадесет и четвърта, митническите органи могат да налагат посочените в тази разпоредба обезпечителни мерки, една от които, и посочена като първа възможна мярка, е запор на движими вещи и вземания на длъжника, включително но сметки в банки. Точно това е направено в случая с издаденото постановление, тъй като държавното вземане не е било обезпечено по реда на глава двадесет и четвърта от ЗМ. Фактическите основания или юридическите факти, които пораждаат правомощието на административния орган да наложи обезпечителни мерки, са тези, посочени в чл. 229, ал. 7 от ЗМ, а именно за обезпечаване на вземанията по съставен акт за установяване на митническо нарушение, митническите органи да могат да наложат мерките по реда на глава двадесет и шеста, раздел 1а от Закона за митниците. Административният орган, издал обжалваното постановление, е обосновал наличието на обезпечителна нужда е високия размера на евентуалните публични вземания, чието събиране ще бъде невъзможно или затруднено.

Не могат да бъдат споделени оплакванията на жалбоподателя, че органът, издал процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки, е следвало да изложи конкретни обстоятелства, въз основа на които би могло да се приеме, че е налице обезпечителна нужда. Степента на вероятност спрямо жалбоподателя да възникнат

Срещу жалбоподателя е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 1 от 07.02.2018 г. от заместник -началника на митница В.. Мотивите за неговото издаване са: Срещу дружеството е издадено Наказателно постановление № 284/2017/2018 г., въз основа на съставен АУАН № 253/12.12.2017 г. Със същото е определена "измушществена санкция" в общ размер на 17 446, 73 /седемнадесет хиляди

четиристотин четирдесет и шест лева и седемседе/ лв., съгласно Становище за определяне на митническа стойност № 32-357648/18.12.2017 г., приложено по НП № 284/14.12.2017 г.

Общият размер на необезпечените или неплатени суми, видно от НП № 284/2017/2018 г. е в размер на 17 446, 73 /седемнадесет хиляди четиристотин четирдесет и шест лева и седемседе/ лв. С оглед изложеното е останала необезпечена наложената с НП 284/2017/2018 г. "имуществена санкция" в размер на 17 446, 73 /седемнадесет хиляди четиристотин четирдесет и шест лева и седемседе/ лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 206а от ЗМ митническите органи могат да налагат обезпечителни мерки, тогава когато плащането на митата и другите държавни вземания, не са обезпечени. За да бъдат наложени обезпечителни мерки по този ред е необходимо същите да съответстват на размера на дължимите мита и други държавни вземания, и да съществува вероятност, че без обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането им.

С оглед на това е приета необходимост от обезпечаване на наложената с НП № 284/2017/2018 г. имуществена санкция, поради което и на основание чл. 206б, ал. 1, т. 1 от ЗМ е постановено за обезпечаване на "имуществената санкция" в размер на 17 446, 73 лв. /седемнадесет хиляди четиристотин четирдесет и шест лева и седемседе и три ст. /, наложена с НП 284/2017/2018 г., издадено от зам. началника на Митница В., срещу [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК] е наложен заповор върху вземанена [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], бивш "С. ", представлявано от управител К. Х. в размер на 1984, 73 лв.

/хиляда деветстотин осемдесет и четири лева и седемседе и три ст. / по митническа декларация № 17BG002002H0146931/22.11.2017 г. представляваща надвнесена сума за мито в полза на Митница В.. Наложено е заповор и върху банкови сметки на дружеството, както и депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и сумите, представени за доверително управление в [фирма] до размера на 15 462, 00 лв. /петнадесет хиляди четиристотин шестдесет и два лева/.

Цитираното постановление е обжалвано пред Директора на Агенция "Митници" и с Решение № Р-110/06.03.18 г. е отхвърлена жалбата на дружеството с мотиви, че предвид законната регламентация, следва да се приеме, че необходимо и достатъчно за издаване на постановлението за налагане на обезпечителни мерки е изпълнението на законоустановената предпоставка за наличие на съставен акт за установяване на нарушение и наличието на обезпечителна нужда, както и спазването на ограничението по отношение на размера на вземането.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването и срещу акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 206б, ал. 4 от Закона за митниците.

Жалбата е депозирана в преклузивния 7-дневен срок, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение № Р-177/26.04.2021 г., горестоящият административен орган -

директора на Агенция „Митници“ е отхвърлил жалба рег. № 32- 112218/07.03.2021 г., срещу Постановление № 14/26.03.2021г. за налагане на обезпечителни мерки /запор/ на директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./ от [фирма], ЕИК[ЕИК], излагат се съображения, че дружеството няма задължения, които следва да бъдат обезпечени, тъй като актовете били съставени в нарушение на чл. 34, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, след повече от 3 месеца след откриване на извършителя на твърдяното нарушение по чл. 234 от ЗМ.

Този довод съдът намира за неоснователен, доколкото нарушенията са установени от митническите органи в резултат на изготвени митнически лабораторни експертизи, относно вида на стоката, съответно нарушителят е открит, не в момента на подаване на декларации за режим „транзит“, а след изготвяне на митническите лабораторни експертизи, в резултат на които е установено, че се касае за друг вид стока и е налице избягване на обезпечаването на публични държавни вземания в пълен размер, съответно АУАН са съставени в законоустановения 3-месечен срок от откриване на нарушителя по смисъла чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

С оглед горното, не е допуснато твърдяното нарушение на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство.

Отделно от това, съдът счита, че това са съображения, които касаят процесуалната законосъобразност на издадените от директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./ наказателни постановления, и са относими към административнонаказателните производства по обжалването им. Същите нямат отношение към наложената на основание чл.206а , ал.1, т.3 от ЗМ, вр. чл. 206б, ал. 1 от ЗМ, вр. чл.206в от ЗМ, вр. глава X. от ДОПК, е обезпечителна мярка.

Излагат се доводи, че в Постановление № 14/26.03.2021г. за налагане на обезпечителни мерки /запор/ на директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./, съответно в решение Р-177/26.04.2021 г. на директора на Агенция „Митници“, с което отхвърля жалба рег. №32-112218/07.03.2021г., срещу Постановлението, не са изложени мотиви и не са спазени изискванията на чл. 206а, ал. 2 от ЗМ обезпечителни мерки да се налагат, когато без тях събирането на вземането ще стане невъзможно или ще бъде затруднено.

Изложеният довод е неоснователен, доколкото разпоредбата на чл. 206а от ЗМ предоставя на митническите органи възможност да налагат обезпечителни мерки, тогава когато плащането на митата и другите държавни вземания, не са обезпечени.

За да бъдат наложени обезпечителни мерки по този ред е необходимо същите да съответстват на размера на дължимите мита и други държавни вземания, и да съществува вероятност, че без обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането им.

Съгласно чл. 229, ал. 7 от ЗМ, налагането от митническите органи на мерките по реда на глава двадесет и шеста, раздел 1а за обезпечаване на вземанията по съставените актове за установяване на митнически нарушения, е проява на оперативна самостоятелност. Приложими са нормите на чл. 206а до 206в /вкл./ от ЗМ, а при преpraщане от последния и субсидиарно на разпоредбите на гл. X. от ДОПК.

При изричното правило на чл. 229, ал. 7 от ЗМ няма съмнение, че вземанията по АУАН, респективно НП са в обхвата на тези по чл. 206а, ал. 1 от ЗМ, обезпечавани по реда на раздел 1а от гл. X. от ЗМ.

Освен вида на вземането, положителна предпоставка за правото на обезпечение е обезпечителната нужда /чл. 206а, ал. 2 от ЗМ - когато събирането на вземането ще стане невъзможно или ще бъде затруднено/. В разглеждания казус обвързването на предварителното обезпечение с размера на бъдещото вземане не е в противоречие с изискването за обезпечителна нужда по чл. 206а, ал. 2 от ЗМ.

В този смисъл е извършена преценка, че с оглед изключително големия размер на установените задължения за имуществени санкции, събирането им би било затруднено.

Обезпечителната мярка съответства напълно на вида и размера на имуществените санкции, и съществува вероятност /предположение/, че без нея ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането им, предвид изключително големия им размер, с което са налице положителните предпоставки чл. 206а, ал. 2 от ЗМ, за да бъде наложена - размерът и видът на вземането и обезпечителната нужда.

От съставените АУАН №№ 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128 и 129/30.12.2020 г., които към момента на издаване на постановлението са били връчени на [фирма], е видно, че са за нарушения по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците. Административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана за това, че е декларирало по 8 бр. митнически декларации стоката - предмет на нарушение като „необработен тръбно-сушен тютюн, докато вследствие на извършена митническа лабораторна експертиза от Централната митническа лаборатория в Ц. при Агенция „Митници“, [населено място] е установено, че същата е „тютюн за пушене“, който представлява акцизна стока по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 1 от ЗАДС, като в качеството му на отговорно лице по транзита дружеството, подало митнически декларации за режим „транзит“ за стоката с код по КН 24013000, със ставка на митото в размер 11.2 % (MIN 22 E./100kg, M. 56 E./100 kg), вместо да я декларира като „тютюн за пушене“ с тарифен код по КН 24031990, със ставка на митото в размер на 74,90 % и акцизна ставка 152 лв./кг., в следствие на което е избегнато частично обезпечаване на държавни вземания за мито, акциз и ДДС в общ размер на 32 949 576,28 лв, /тридесет и два милиона деветстотин четиридесет и девет хиляди петстотин седемдесет и шест лв, и двадесет и осем ст. /.

За нарушението по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ, когато предмет на митническата измама са акцизни стоки, законодателят е предвидил, съгласно ал. 3 на същия текст, че се налага имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, от 150 до 250 на сто от размера на избегнатите публични държавни вземания.

По-важното в случая е, че с постановлението за налагане на обезпечителни мерки не се определят имуществени санкции, а се обезпечават публичните държавни вземания за прогнозни имуществени санкции, които ще се наложат с наказателни постановления по административнонаказателни преписки №№ 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, и 12/14.01.2021 г. по описа на ТД С. морска, образувани с АУАН №№ 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128 и 129/30.12.2020 г., в общ размер на 32 949 576,28 лв./тридесет и два милиона деветстотин четиридесет и девет хиляди петстотин седемдесет и шест лв, и двадесет и осем ст./

В последствие са издадени наказателни постановления №№ 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 и 12/26.03.2021 г. от директора на ТД С. морска /сега Митница В./, които са с общ размер напълно съответстващ на наложената обезпечителна мярка - 32 949 576,28 лв. /тридесет и два милиона деветстотин четиридесет и девет хиляди петстотин седемдесет и шест лв., и двадесет и осем ст./.

В т. 3, 4, 5 и 6 от жалбата на дружеството се развиват съображения изцяло касаещи материалната законосъобразност на издадените от директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./ наказателни постановления, относими към административнонаказателните производства по обжалването им, но без касателство към наложената на основание чл. 206а, ал. 1, т. 3 от ЗМ, вр. чл. 206б, ал. 1 от ЗМ, вр. чл.206в от ЗМ, вр. глава X. от ДОПК, обезпечителна мярка.

Излагат се съображения, че [фирма] не е и не може да бъде субект на митническото нарушение, което му се вменява с наказателните постановления, които са неоснователни, поради следното:

[фирма] е подало транзитната декларация Т1 не като пряк представител, както се твърди, а в качеството му на отговорно лице по транзита, съгласно заявка за митническо представителство от „С. [фирма] към [фирма] за оформяне на митнически режим „транзит“.

На основание чл. 89, пар. 2 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, когато митническите органи изискват предоставяне на обезпечение за потенциално или съществуващо митническо задължение, това обезпечение покрива размера на вносното или износното мито и другите вземания, възникнали във връзка с вноса или износа на стоките когато:

а) обезпечението се използва за поставянето на стоките под съюзен режим транзит.

Съгласно чл. 90 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 952/2013, когато се предвижда задължително предоставяне на обезпечение, митническите органи определят размера на това обезпечение, който е равен на точния размер на вносните и износните мита, съответстващ на митническото задължение, и на други вземания, в случай че този размер може със сигурност да бъде определен в момента, в който се изисква обезпечението. Когато не е възможно да се определи точният размер, обезпечението се определя в размер, равен на най-високия определен от митническите органи размер на вносните или износните мита, съответстващ на митническото задължение, и на други вземания, които са възникнали или биха могли да възникнат.

На основание чл. 233, пар.1 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 952/2013, титулярът на режим съюзен транзит е отговорен за всяко едно от следните:

а) представянето на стоките в непроменено състояние и на изискваната информация на получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за идентифициране на стоките;

б) спазването на митническите разпоредби за режима;

в) предоставяне на обезпечение с цел осигуряване плащането на размера на вносните или износните мита, съответстващи на митническо

задължение или на други вземания, предвидени в други действащи разпоредби, които биха могли да възникнат за стоките, освен ако разпоредбите на митническото законодателство предвиждат друго.

В конкретния случай, субект на административно-наказателната отговорност е юридическо лице, на което следва да се наложи имуществена санкция съгласно чл. 83 от ЗАНН. Отговорността на юридическите лица по ЗАНН е своеобразна обективна („безвиновна“) отговорност. При тази отговорност не може да се обсъжда въпросът за вина, тъй като юридическото лице не може да прояви вина в поведението си, това е присъщо само за физическите лица, притежаващи съответната правоспособност и дееспособност. При определяне на наказанието по реда на чл.27 ал.2 от ЗАНН за административни нарушения, извършени от юридически лица не могат да се вземат предвид нито смекчаващи, нито отегчаващи вината обстоятелства. Отчита се само тежестта на нарушението, т.е. степента на неговата обществена опасност.

Заявката, подадена от възложителя до отговорното лице по транзита с описание на вида на стоката и тарифно класиране не освобождава юридическото лице [фирма] от неговата отговорност пред държавата да обезпечи публичните държавни вземания по транзита в пълен размер.

Видно от митническите декларации, титуляр на режим „Транзит“ е [фирма]. Задължението на дружеството, като отговорно лице по транзита е да обезпечи вземанията по транзита в пълния им размер, съответстващи на вида на стоката.

Ангажирана е административнонаказателната отговорност на отговорното лице по транзита - [фирма], доколкото е отговорно за обезпечаване на публичните държавни вземания за акцизните стоки в пълен размер. Към момента на подаване на митническите декларации за режим транзит, получателят на стоките [фирма] няма задължение за заплащане или обезпечаване на мита и други публични държавни вземания, респективно не е налице основание за ангажиране на административнонаказателната му отговорност по смисъла на чл. 234 ал. 3, т. 1, вр. чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ.

Безспорно се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства, че представените обезпечения по процесите митническите декларации за режим „Транзит“ не съответстват на реално дължимите за стоката публични държавни вземания- вносно мито, ДДС и акциз.

В съответствие с нормата на чл. 229, ал. 6 от Закона за митниците в случаите, когато стоките - предмет на митническо нарушение, не се отнемат в полза на държавата, включително при присъждане на тяхната равностойност, митата и другите публични държавни вземания за тях се дължат на общо основание. В този смисъл доколкото стоките, предмет на нарушенията са отнети в полза на държавата, административният орган - директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./ не следва да издава решение за досъбиране на дължимите публични държавни вземания.

Следователно неоснователни са изложените доводи за обвързаност на административнонаказателното производство с административното такова и за необходимост от издаване на решение за промяна на тарифния номер и за досъбиране на държавните вземания, като условие за съставяне на АУАН.

Такова обвързване законодателят не е въвел, напротив касае се за

абсолютно независими едно от друго производства, като не е налице условие за преюдициалност на едното спрямо другото.

Този извод се потвърждава и от различните срокове, предвидени в законодателството по отношение на съставяне на АУАН и на издаване на решение по чл. 22 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 952/2013. В първия случай са приложими сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН - до 3 месеца от откриване на нарушителя и до 2 години от извършване на нарушението по ЗМ, а в другия случай, съгласно разпоредбата на чл. 103, пар.1 от М. е предвидено, че длъжникът не се уведомява за митническо задължение след изтичането на три години от датата, на която е възникнало митническото задължение.

Излагат се и доводи по същество, относно вида и тарифното класиране на стоката, които са неоснователни, поради следното:

В изготвените в ДЦМЛ митнически лабораторни експертизи №№ 06 16.09.2020/30.09.2020 г. и 08 16.09.2020/30.09.2020 г., въз основа на проведени обективни изследвания, е направено заключението, че всички проби представляват раздробен тютюн с висока степен на еднородност на размерите на частиците, който може да е получен като страничен продукт от преработка на тютюневи листа, с възможно приложение в производство на тютюневи изделия, който може да се пуши и без допълнителна индустриална обработка.

В подадените митнически декларации, стоките са описани като:

1. „Необработен, тръбно сушен тютюн „В.“, карантия, клас TZV-F80“ и
2. „Необработен, светъл въздушно сушен тютюн „Б.“, карантия, клас UGB-F8S“.

Проведените в ДЦМЛ физико-химични изпитвания на предоставените проби от тютюн са извършени в съответствие с изискванията и разпоредбите на подпозициите на Глава 24 от КН. Приложени са методи на изпитване, изрично посочени в ОБКН към Глава 24 и публикувани в Официалния вестник на ЕС, за целите на различаване на различните видове тютюневи материали.

При проведения органолептичен анализ, в съответствие с разпоредбите на Глава 24 на КН и определенията на ОБХС и ОБКН, се установява, че всички проби са с идентичен вид и представляват частици от тютюневи листа, с неправилни форми и различни размери, максимално до 5-6 mm - раздробен тютюн. Не се откриват ивици от нарязан тютюн. При внимателно визуално изследване на всяка една от предоставените проби не се установяват нетютюневи примеси (онечиствания, замърсители), което е отразено в експертизите.

Съгласно действащ български държавен стандарт БДС № 8391-85 „Тютюн и тютюневи изделия. Терминология“, понятието „карантия“ включва „късове от тютюневи листа, получени при обработка на изсушен тютюн“, което се потвърждава от заключенията от изготвените в ДЦМЛ експертизи и информацията от придружаващите документи.

Поради обема на пробите и установената видима еднородност на материала във всички проби, в ДЦМЛ е приложен метод на квартуване, за формиране на извадки за провежданите тестове.

Проведен е ситов анализ за определяне на размерите на частиците, в съответствие с Метод Приложение Б на ОБКН към Глава 24 (ОВ на ЕС, серия

С, брой 119 от 2019 г.). Съгласно изискванията на метода са използвани сита е размери на светлия отвор 6,3 mm, 3,15 mm и 0,4 mm. Анализът показал, че във всички изследвани проби преобладава фракция с размери на частиците от 0,4 до 3,15 mm (над 95 % от материала на пробата), което показва значителна еднородност, която едва ли може да се постигне при невнимателно третиране на пробите преди изпитванията. След внимателен оглед на всички фракции, видимо не са открити нетютюневи примеси (онечиствания, замърсители) от органичен или минерален произход. Външният вид и мирисът на пробите не показал осезаемо замърсяване с плесенни микроорганизми.

Материал от пробите е бил подложен на тест за пушене, в съответствие с изискванията на Метод Приложение А на ОБКН към Глава 24 (ОВ на ЕС, серия С, брой 119 от 2019 г.).

Целта на прилагане на този метод била да се установи дали даден тютюнев материал, обект на изпитване, може да се пуши във вида, в който е представен, или са необходими допълнителни обработки. Тестът за пушене може да се извърши по няколко начина, както е дефинирано в текста на метода. Тютюневият материал може да се постави в лула, да се навие на цигара в цигарена хартия със или без филтър посредством машинка за ръчно навиване, или да се напълни ръчно с подходяща машинка, в хартиен цилиндър с филтър. Оценява се способността тютюневия материал да бъде пушен, поне по един от гореизброените начини.

При провеждане на изпитването за пушене в съответствие с изискванията на Метод Приложение А на ОБКН към Глава 24 (ОВ на ЕС, серия С, брой 119 от 2019 г.) са използвани фабрични цигарени цилиндри от хартия, с филтър, със стандартни „king size“ размери. От пробите успешно са изработени цигари, които могат да се пушат, т.е. материалът притежава пушателни свойства, доказано експериментално. В МЛІЕ е приложен снимков материал, потвърждаващ направените заключения.

Независимо, че тютюневият материал е описан като карантия и представлява раздробен тютюн, способността му да бъде пушен без допълнителни индустриални обработки го определя като „тютюн за пушене“.

За целите на потвърждаване на становищата, издадени от ДЦМЛ и публикувани в горецитираните М., са проведени контролни тестове за пушене на допълнително взети проби от процесния тютюн в акредитирана лаборатория - Митническа техническа лаборатория - [населено място], Ч., по показател „Тест за пушене“, съгласно Метод Приложение А на ОБКН към Глава 24 (ОВ на ЕС, серия С, брой 119 от 2019 г.) е изпратена по една опаковка от тези допълнително взети 8 (осем) броя проби, (регистрирани в ДЦМЛ е окончание " 01" (първа аликуота), поставени в общ кашон.

Получените резултати по показател „Тест за пушене“ в митническа техническа лаборатория в [населено място], Ч., потвърждават напълно становищата, изложени от ДЦМЛ в горецитираните М..

Излагат се и съображения, относно невинността на дружеството-жалбоподател, ако бъде прието, че е налице твърдяното нарушение по чл. 234, ал. 1 , т. 1 от ЗМ.

Същите са неоснователни, доколкото в конкретния случай, субектът на

административно-наказателната отговорност е юридическо лице, на което следва да се наложи имуществена санкция съгласно чл. 83 от ЗАНН. Отговорността на юридическите лица по ЗАНН е своеобразна обективна („безвиновна“) отговорност. При тази отговорност не може да се обсъжда въпросът за вина, тъй като юридическото лице не може да прояви вина в поведението си, това е присъщо само за физическите лица, притежаващи съответната правоспособност и дееспособност. При определяне на наказанието по реда на чл. 27 ал. 2 от ЗАНН за административни нарушения, извършени от юридически лица не могат да се вземат предвид нито смекчаващи, нито отегчаващи вината обстоятелства. Отчита се само тежестта на нарушението, т.е. степента на неговата обществена опасност.

Заявката, подадена от възложителя до отговорното лице по транзита с описание на вида на стоката и тарифно класиране не освобождава юридическото лице [фирма] от неговата отговорност пред държавата да обезпечи публичните държавни вземания по транзита в пълен размер.

Имуществената санкция е отделен правен институт, въведен с разпоредбата на чл. 83, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Законодателят прави ясно разграничение между глобата и имуществената санкция като правни термини и правни институти. Двата института са самостоятелно регламентирани и са въведени с различни нормативни разпоредби. Разликата между наказанието „глоба“ за физическите лица и „имуществената санкция“ за юридическите лица и едноличните търговци се свежда до субекта на отговорността и именно от тази разлика в субекта и поради това, че българското законодателство изключва наказателна и/или административнонаказателна отговорност за юридическите лица, отговорността по чл. 83 от Закона за административните нарушения и наказания се определя като обективна, безвиновна отговорност, по отношение на която е ирелевантен прекия извършител на нарушението.

В този смисъл абсолютно неотнормирани са изложените в настоящото производство доводи по т. 3, 4, 5 и 6 от жалбата за несъставомерност и за липса на основания за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството за нарушения по чл. 234, ал.1, т.1 от ЗМ.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган, по предвидения от закона ред и форма, поради което не страда от пороци, по чл. 146, т. 1,2 и 3 от АПК.

Според чл. 206б, ал. 1 от ЗМ, компетентен да допусне обезпечението е директорът на Териториалната дирекция, в района на която е установен размерът на подлежащото на обезпечаване митническо задължение или друго публично държавно вземане. Постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на Агенция „Митници“, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок от получаването на жалбата. Съгласно чл. 206б, ал.4 от ЗМ, решението може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на органа, който го е издал, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя.

Актът е издаден в предвидената от закона форма, при спазване на разпоредбите на чл. 206а - 206в от Закона за митниците, относно налагане на обезпечителни мерки от митническите органи, при пълно спазване на процесуалните правила в хода на административното производство.

Не са налице и основанията за оспорване, предвидени в чл. 146, т. 4 и 5, поради следните съображения:

Обжалваното решение № Р-177/26.04.2021 г. на директора на Агенция „Митници“, с което е отхвърлил жалба рег. №32-112218/07.03.2021г. срещу Постановление № 14/26.03.2021г. за налагане на обезпечителни мерки /запор/ на директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./ от [фирма], е правилно и материално законосъобразно, като същото е издадено е в съответствие с целта на закона.

Несъответствие с целта на закона е налице тогава, когато предоставеното на административния орган публично субективно право е упражнено не за осъществяване на целите, за които е установено в закона. Това означава, че макар и снабден с материалноправна компетентност, в конкретния случай административният орган не е имал право, нито задължение да издаде административния акт. /Решение № 656 от 16.01.2019 г. по адм. д. № 12379/2018 на Върховния административен съд/.

В случая, по жалба от [фирма] срещу Постановление № 14/26.03.2021г. за налагане на обезпечителни мерки /запор/ на директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./, е издадено процесното решение от директора на Агенция „Митници“, който съгласно разпоредбата на чл. 206б, ал. 2 от ЗМ, се произнася е мотивирано решение в 14-дневен срок от получаването на жалбата.

С процесното Постановление, за обезпечаване на публичните държавни вземания са обезпечени имуществени санкции, в особено голям размер. Наложеният запор върху банковите сметки на дружеството напълно отговаря на целта на закона.

Обезпечителната мярка съответства напълно на вида и размера на имуществените санкции, и административният орган е обосновал вероятността /предположението/, че без нея ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането им, предвид изключително големия им размер, с което са налице положителните предпоставки чл. 206а, ал. 2 от ЗМ, за да бъде наложена - размерът и видът на вземането и обезпечителната нужда.

Обезпечителна мярка е от вида на посочените в чл.206а, ал. 1 ,т. 1 - запор на длъжника. Спазено е изискването на чл. 206а,ал. 3 от ЗМ за съответствие на обезпечителната мярка с размера на държавните вземания, за обезпечаване събирането, на които е наложена. В конкретния случай размерът на бъдещите вземания е определен съгласно размера на прогнозираните имуществени санкции, които ще бъдат наложени.

Основна материалноправна предпоставка за налагане на обезпечителните мерки е обстоятелството налице ли е обезпечителна нужда . По отношение на обезпечителните мерки по чл. 206а и сл. от ЗМ законодателят дефинира обезпечителната нужда като последица от неприлагането на мерките - когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на митните сборове и другите държавни вземания, събирани от митническите органи.

Административният орган правилно е счел, че в конкретния случай са налице условията по чл. 206а, ал. 2 от ЗМ, тоест че без прилагането на мерките събирането на публичните държавни вземания ще бъде невъзможно или затруднено.

В конкретния случай особено големият размер на установените вземания, в достатъчна степен обосновава обезпечителната нужда. Размерът на вземането, отнесен към стойността на имуществото на потенциалния длъжник, не изключва застрашеното удовлетворяване на публичния взискател. За да бъде наложена обезпечителна мярка е достатъчно да има вероятност, че събирането на публичното вземане ще бъде затруднено или невъзможно. В този смисъл, без да е налице необходимост да се изследва имущественото състояние на задълженото лице в рамките на обезпечителното производство, би могло да се направи обосновано предположение, че без прилагането на мерките събирането на публичните държавни вземания ще бъде невъзможно или затруднено.

В конкретния случай са спазени всички законови изисквания за издаване на процесното постановление. По аргумент на разпоредбата на чл. 206а, ал. 1 от ЗМ съществува възможност, бъдещите вземания да бъдат обезпечени, както и е допустимо замяна на наложените обезпечителни мерки, но такива не са налични по преписката, няма и такова искане и в подадената жалба, както пред Директора на Агенция "Митници", така и пред съда.

Съгласно чл. 206б, ал. 5 от ЗМ съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, банкова гаранция или държавни ценни книжа или ако не съществува изпълнително основание. По отношение на първата хипотеза (представено обезпечение в пари, банкова гаранция или държавни ценни книжа) по делото не се твърди и не са представени доказателства за изпълнението от страна на жалбоподателя на тази предпоставка за отмяна на наложената обезпечителна мярка. Втората хипотеза, визирана в чл. 206б, ал. 5 от ЗМ, е неприложима в конкретния случай, доколкото обезпечителните мерки не се предприемат за обезпечаване на вече установени и изискуеми публични вземания, а са предварителни – за обезпечаване на бъдещи публични държавни вземания във връзка със съставен АУАН и издадено въз основа на него НП.

Съдът съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК е длъжен да извърши цялостна проверка за законосъобразност на обжалвания акт.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство са Решението на директора на Агенция "Митници" и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки. Независимо, че в разпоредбата на чл. 206б, ал. 4 от ЗМ е предвидено, че на обжалване подлежи решението на директора на Агенция "Митници, целта на търсената защита се заключава в отмяната на обезпечителните мерки, които именно засягат правата и интересите на жалбоподателя. Такава отмяна съдът не може да постанови, без да извърши проверка за законосъобразност и на акта, с който е наложена обезпечителната мярка, а именно Постановлението за налагане на обезпечителни мерки. В хода на тази проверка съдът следва да прецени компетентността на органа, който го е издал, спазването на материалноправните и процесуални изисквания, съдържа ли необходимите

реквизити и съответства ли на целта на закона.

Съдът намира процесното Постановление за издадено от материално и териториално компетентен орган по чл. 206б, ал. 1 от ЗМ. Оспореното решение също е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 206б, ал. 2 от ЗМ, а именно от Директора на Агенция "Митници".

Постановлението и потвърждаващото го Решение са издадени в писмена форма, съдържат фактически и правни основания и при спазване на административнопроизводствените правила.

Налице са изложени конкретни фактически и правни основания за издаването на постановлението. Съгласно чл. 229, ал. 7 от Закона за митниците, за обезпечаване на вземанията по съставените актове за установяване на митнически нарушения, митническите органи имат право да налагат обезпечителните мерки, предвидени в същия закон и налагани по реда, установен в чл. 206а и следващи от ЗМ. Следователно, необходимо и достатъчно условие за налагането на обезпечителни мерки по чл. 229, ал. 7, във връзка с чл. 206а и сл. от ЗМ, е наличието на акт за установяване на митническо нарушение, вземанията във връзка с който не са обезпечени и когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на митните сборове и другите държавни вземания, събирани от митническите органи.

Съгласно чл. 229, ал. 7 от ЗМ митническите органи могат да налагат мерките по реда на глава двадесет и шеста, раздел Іа за обезпечаване на вземанията по съставения акт за установяване на митническо нарушение. Посочената разпоредба следователно регламентира принципната възможност митническите органи да налагат предварителни обезпечителни мерки за бъдещи вземания за глоби и имуществени санкции по съставени АУАН. В конкретния случай срещу жалбоподателя е съставен АУАН за административно нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците.

В чл. 206а от ЗМ са посочени видовете обезпечителни мерки, които могат да налагат митническите органи (ал. 1), условията за налагането им (ал. 2 и ал. 3) и ограниченията относно имуществата, по отношение на които могат да бъдат прилагани (ал. 4).

Наложена обезпечителна мярка е от вида на посочените в чл. 206а, ал. 1, т. 1 от ЗМ. Спазено е изискването на чл. 206а, ал. 3 от ЗМ за съответствие на обезпечителната мярка с размера на държавните вземания, за обезпечаване събирането, на които е наложена. Спазена е ограничителната разпоредба на чл. 206а, ал. 4 от ЗМ.

По отношение на обезпечителните мерки по чл. 206а и сл. от ЗМ законодателят дефинира обезпечителната нужда като последица от неприлагането на мерките – когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на митните сборове и другите държавни вземания, събирани от митническите органи (чл. 206а, ал. 2 от ЗМ). В тежест на административния орган е да докаже, че във всеки конкретен случай са били изпълнени условията по чл. 206а, ал. 2 от ЗМ, тоест че без прилагането на мерките събирането на публичните държавни вземания ще бъде невъзможно или затруднено.

Обстоятелството дали без налагането на обезпечителни мерки събирането на публичните държавни вземания ще бъде невъзможно или ще се затрудни, е фактически въпрос, който подлежи на изследване и преценка от административния орган. В оспореното решение е посочено, че липсата на други финансови задължения към процесния момент не изключва застрашеното удовлетворяване на очакваното вземане.

Размерът на вземането, отнесен към стойността на имуществото на потенциалния длъжник, не изключва застрашеното удовлетворяване на публичния взыскател. За да бъде наложена обезпечителна мярка е достатъчно да има вероятност, че събирането на публичното вземане ще бъде затруднено или невъзможно.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорения административен акт е законосъобразен, като издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон и неговата цел, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на спора претендираните от ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение са основателни, като жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати дължимото възнаграждение за процесуален представител в размер на 200 лева.

Водим от горното и на основание чл. 206б, ал. 4 и ал. 6 от Закона за Митниците и основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, АССГ, III- то отделение, 71 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК]. със седалище и адрес на управление: [населено място]. [улица]. представлявано от управителя В. П., **съдебен адрес:** гр. С., [улица] 7. ет. 4, чрез адв. Г. С.-САК, против Решение № Р-177/26.04.2021 г. на Директора на Агенция "Митници" за отхвърляне на жалбата, против Постановление № 14/26.03.2021 г. за налагане на обезпечителни мерки /запор- на Директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя В. П., да заплати на Агенция Митници, направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: